

[Industriministeren]

har de selvfølgelig også en forebyggende virkning; det vil jeg blankt erkende.

Den anden generelle bemærkning: på den ene side finder mindretallet, at regeringens begrænsningslovforslag er for vage og for svage. Man taler om et pris- og avancementstop, som efter alle erfaringer er direkte skadeligt for vore arbejdspladser, og som vil kræve et enormt bureaukrati, der er helt ude af tradition med, hvad vi er vant til i Danmark. På den anden side siger de samme partiers ordførere, at ressourcerne i monopoltilsynet ikke er tilstrækkelige til at administrere den af regeringen foreslåede lovgivning, denne svage og, som hr. Svend Auken sagde for mange timer siden, intetsigende lovgivning.

Synspunkterne hænger ikke sammen. De er inkonsekvente. Derfor er der heller intet grundlag for at tage udtalelserne for andet end de sædvanlige kedsommelige forsøg på at påkalde sig en klassekamp, som kun eksisterer i mine kollegaers fantasi, og som ikke kan realiseres. Klassekamp er grå og perspektivløs teori, og praksis viser noget ganske andet. Rundt omkring på vore mange arbejdspladser er nøgleordet: samarbejde, samarbejde mellem ledelse og medarbejdere.

Der er rejst en del tekniske spørgsmål, spørgsmål, som alle har været behandlet i udvalget, og som jeg har afgivet svar på.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er for megen uro i salen.

Industriministeren (Stetter):

Jeg må henvise interesserede ordførere til at læse svarene igen, hvis de skulle ønske at genopfriske mit syn på sagen.

Jeg skal takke hr. Flemming Hansen og hr. Larsen-Ledet for deres bemærkninger. Hr. Flemming Hansen har jo allerede gennemgået regeringspartierne's holdning til de ændringsforslag, som er stillet under lovforslag nr. L 211.

Dernæst mine kommentarer til lovforslag nr. L 212.

Det var ganske interessant at høre, at socialdemokratiet stemmer imod dette lovforslag, medens SF stemmer for det ved tredje behandling. Jeg takker naturligvis SF for denne tillids erklæring, og jeg håber meget på, at socialdemokratiet vil besinde sig; de har jo tid endnu, idet jeg går ud fra, at der i hvert

fald er en time eller halvanden til, at vi skal have tredje behandling af dette lovforslag.

SFs ordfører og S' ordfører beklager sig over, at en begrænsning af aktieudbytter ikke er medtaget. Jeg kan bekræfte over for hr. Svend Andersen, at det ikke er en forglemelse. Som det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål nr. 10 finder regeringen, at forhøjelsen af selskabsbeskatningen gør det unødvendigt på samme tid at søge gennemført en begrænsning af udbytter.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg beder medlemmerne om at opvise så meget selvdisciplin, at vi kan afvikle forhandlingen i værdighed.

Industriministeren (Stetter):

Ja man kan dårlig høre, hvad man selv siger, og man kommer ofte til at råbe for højt, fordi man tror, det hjælper, men det gør det jo ikke.

Den kendsgerning, at aktieselskabsskatten stiger fra 40 pct. til 50 pct. af virksomhedens overskud, medfører automatisk, at der bliver færre midler til aktieudbytte. Jeg kan se, at min kollega fru Anne Grete Holmsgård nicker, og jeg må blankt erkende, at jeg er meget mere enig med fru Anne Grete Holmsgård, end jeg er f.eks. med de socialdemokratiske og SFs ordførere, for der er virkelig tale om realisme fra denne side. Men altså dette, at vi forhøjer aktieselskabsskatten fra 40 til 50 pct., har nogle bivirkninger, og det har altså den bivirkning, at man får mindre at fordele til aktionærerne. Hertil kommer, at den kendte og prøvede og hidtil anvendte begrænsningsregel for udbytter ikke kan blive permanent; det kan kun blive noget foreløbigt.

Jeg bemærkede, at SFs formand, hr. Gert Petersen, under førstebehandlingen i torsdags sagde, at han anså denne begrænsningsregel for den rene fidus. Nu er det jo ganske interessant, at SF stiller et forslag, som SFs formand betegner som den rene fidus. Jeg har forstået af ordførernes indlæg, at denne rene fidus også bliver stemt ned.

Derimod vil jeg gerne understrege for alle, som ikke har givet udtryk for, at de vil stemme for dette lovforslag, at forhøjelsen af selskabsskatten er, tør jeg sige desværre, formentlig kommet for at blive, og det tør siges